

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 379 af 28. Juni 1920 om Indlemmelse i Købstæder af Arealer af Sognekommuner m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 40; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 65).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Johannes Jensen): Som ærede Medlemmer vil erindre, gaar det foreliggende Lovforslag kun ud paa, at for saa vidt Kommuneskatten for de indlemmede Distrikters Vedkommende blev lavere end Skatten til Amts- og Sognekommunen paa Indlemmelsestidspunktet, kunde Kommissionen fastslaa Overgangsbestemmelser gældende for indtil 15 Aar, hvorved de paagældende kommunale Skatter gradvis skulde gaa ned. Denne Bestemmelse svarede til Bestemmelsen i den nugældende Lov angaaende de Tilfælde, hvor Skatten i de indlemmede Distrikter er lavere end i Købstaden, og hvor der er aabnet lovlig Adgang til, at Forskellen kan udlignes ved gradvis Opgang gennem en vis Periode, der fastsættes af Kommissionen. Saaledes som Bestemmelsen blev foreslaaet, har et Flertal indenfor Udvalget, bestaaende af Venstre, Konservative og Radikale, kunnet tiltræde den, men under Behandlingen i Udvalget opstod der Spørgsmaal om eventuelle Ændringer af andre Bestemmelser i den gældende Indlemmelseslov, og Tilskyndelser i den Retning er ogsaa kommet ude fra. Jeg skal saaledes nævne, at Repræsentanter for Grundejerforeningen for Bramdrup Villakvarter og for Søndre Vangs Grundejerforening ved Kolding har henvendt sig til Udvalget og gjort gældende, at medens man hidtil har regnet med, at der var 3 Parter ved Indlemmelsen, nemlig Amtskommunen, Sognekommunen og Købstaden, var der i de Tilfælde, hvor der er Tale om Indlemmelse ikke af en hel Landkommune, men af en Del af en Landkommune, i Virkeligheden 4 Parter, nemlig tillige det paagældende Landdistrikts Beboere. Disse sidste var nemlig i høj Grad interesserede i, saavel om de skulde indlemmes, som paa hvilke Vilkaar

en saadan Indlemmelse skulde finde Sted. Idet Grundejerforeningerne forment, at man ikke vilde være tilbøjelig til at forøge Indlemmelseskommissionens Medlemsantal, der er fastsat til 5, anviste de, at man kunde nøjes med at tilkalde Amtsrådets Repræsentant i saadanne Tilfælde, hvor Amtets Interesser berørtes; i Stedet derfor kunde man saa give det paagældende Distrikts Beboere en Repræsentant i Indlemmelseskommissionen. Udvalget har ikke ment at kunne gaa ind derpaa, idet man paa den ene Side mener, at Amtets Interesser under hele Sagens Behandling er saa stærke, at Amtskommunen har et naturligt Krav paa at have et Medlem indenfor Indlemmelseskommissionen, men paa den anden Side ikke har villet foreslaa en Forøgelse af Indlemmelseskommissionens Medlemsantal. Man mener dog at kunne imødekomme de Ønsker, der er fremkommet fra saadanne Distrikters Side, ved at foreslaa, at der aabnes Adgang for Distriktets Beboere til ved kommunal Foranstaltning at vælge et Udvalg paa indtil 3 Medlemmer, som har Ret til at forhandle med Indlemmelseskommissionen i alle de Tilfælde, der har Interesse for de paagældende Beboere. Det er en Slags Forhandlingsret, og Forhandlingsretten er jo blevet moderne, Organisationstidsalderen har knæsat den paa andre Omraader. Forhandlingsretten er vel meget omstridt, men jeg vil formene, at der i det her omhandlede Forhold ikke kan opstaa nogen Gnidning, fordi der gives de paagældende Beboere Lejlighed til at fremsætte deres Ønsker overfor Indlemmelseskommissionen. — Udvalget har ogsaa haft Besøg af Repræsentanter for St. Hans Landdistrikt ved Odense, der har fremsat Ønske om, at der ingen Ændringer foretages i den gældende Lov, og at en eventuel Forandring i hvert Fald indskrænkes til den af Indenrigsministeren foreslaaede. Flertallet har imidlertid ment, at i det Øjeblik man forandrer de Vilkaar, hvorunder en Indlemmelse skal finde Sted, ved ikke straks at lade den eventuelle Skattelettelse komme Beboerne til gode, idet man lader Udligningen strække sig over en længere Aarrække, bør der aabnes Adgang for Beboerne i det Distrikt, der tænkes indlemmet, til paa ny at tilkendegive, hvorvidt de fremdeles er stemt for Indlemmelse, eller om der muligt som Følge af de forandrede Vilkaar er opstaaet andre Meninger indenfor Vælgernes Rækker. Den Tanke har været fremsat, at man skulde kræve en ny Afstemning i saadanne Tilfælde, hvor en Indlemmelse var under Forberedelse. Man er dog blevet staaende ved